

Piątek, 13 listopada 2020 r.

P9_TA(2020)0305

Plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy – Jak finansować Zielony Ład

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy – jak finansować Zielony Ład (2020/2058(INI))

(2021/C 415/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z 14 stycznia 2020 r. pt. „Plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy – Plan inwestycyjny na rzecz Europejskiego Zielonego Ładu” (COM(2020)0021),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640) oraz swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 2 maja 2018 r. dotyczący rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (COM(2018)0322) oraz zmieniony wniosek z dnia 28 maja 2020 r. (COM(2020)0443), wraz ze zmienionym wnioskiem z dnia 28 maja 2020 r. dotyczącym decyzji w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (COM(2020)0445),
- uwzględniając swoje sprawozdanie okresowe z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 – stanowisko Parlamentu z myślą o osiągnięciu porozumienia ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2019 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i zasobów własnych: czas, by spełnić oczekiwania obywateli ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 maja 2020 r. w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, zasobów własnych i planu naprawy gospodarczej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe i zalecenia Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych z grudnia 2016 r. ,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 września 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. pt. „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” (COM(2020)0456) oraz towarzyszące mu wnioski ustawodawcze,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmiany dyrektywy 2003/87/WE,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0449.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0032.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0124.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0220.

Piątek, 13 listopada 2020 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie sprawiedliwego opodatkowania w zglobalizowanej gospodarce cyfrowej: BEPS 2.0 ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania z dnia 31 stycznia 2018 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 8 marca 2018 r. zatytułowany „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego” (COM(2018)0097),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 lipca 2020 r. w sprawie konkluzji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17–21 lipca 2020 r. ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje i zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych,
 - uwzględniając kwartalną europejską prognozę gospodarczą Komisji,
 - uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz protokół z Kioto do tej konwencji, a także porozumienie paryskie,
 - uwzględniając wspierane przez Organizację Narodów Zjednoczonych zasady odpowiedzialnego inwestowania, zasady odpowiedzialnej bankowości oraz zasady zrównoważonych ubezpieczeń,
 - uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, Międzynarodową kartę praw człowieka, Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, określone przez ONZ cele zrównoważonego rozwoju, a także Deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy oraz osiem podstawowych konwencji MOP,
 - uwzględniając statut Europejskiego Banku Centralnego (EBC),
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Budżetowej oraz Komisji Gospodarczej i Monetarnej zgodnie z art. 58 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Kultury i Edukacji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0198/2020),
- A. mając na uwadze, że konieczne inwestycje w przystosowanie się do zmiany klimatu nie zostały jeszcze ocenione ani włączone do pozycji WRF dotyczących klimatu;

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0102.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 23.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0206.

Piątek, 13 listopada 2020 r.

- B. mając na uwadze, że dążenie do neutralności klimatycznej do 2050 r. pobudzi konkurencyjność unijnej gospodarki i będzie skutkowało nadwyżką trwałych, wysokiej jakości miejsc pracy;
- C. mając na uwadze, że w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2019 r. w sprawie globalnego ocieplenia o 1,5 °C wyraźnie stwierdzono, iż dotychczas przyjęte strategie polityczne są niewystarczające, by ograniczyć globalne ocieplenie do 1,5 °C oraz zapobiec utracie różnorodności biologicznej i zakłóceniom przepływów biogeochemicznych;
- D. mając na uwadze, że unijne prawo o klimacie wzmocni zobowiązania UE dotyczące osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., w tym ambitne etapy pośrednie konieczne do osiągnięcia tego celu;
- E. mając na uwadze, że według szacunków Komisji, aby osiągnąć obecne cele klimatyczne do 2030 r. potrzeby inwestycyjne na szczeblu UE wynoszą 240 mld EUR rocznie⁽¹⁰⁾, plus dodatkowe kwoty w wysokości 130 mld EUR rocznie na cele środowiskowe, 192 mld EUR rocznie na infrastrukturę społeczną i 100 mld EUR rocznie na szeroko pojętą infrastrukturę transportową w Europie; mając na uwadze, że odpowiada to łącznym potrzebom inwestycyjnym w wysokości co najmniej 662 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że dane te opierają się na celu klimatycznym ograniczenia emisji gazów cieplarnianych (GHG) o 40 % do 2030 r.; mając na uwadze, że teraz gdy Parlament uzgodnił bardziej ambitne cele luka inwestycyjna jest jeszcze większa; mając na uwadze, że konieczne jest uruchomienie wszystkich dostępnych funduszy w celu wyeliminowania luki inwestycyjnej;
- F. mając na uwadze, że w art. 2 ust. 1 porozumienia paryskiego wezwano do „zapewnienia spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmiany klimatu”;
- G. mając na uwadze, że Europejski Zielony Ład to nowa strategia na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto i w ramach której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych, co powinno również przyczynić się do zapewnienia strategicznej autonomii UE;
- H. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 uwypukliła znaczenie inwestycji w gospodarkę zrównoważoną pod względem społecznym i środowiskowym, w szczególności inwestycji propagujących najnowocześniejsze badania i rozwój, konkurencyjny sektor przemysłowy, pogłębiony i wzmocniony jednolity rynek, silne MŚP, opiekę zdrowotną, silny system opieki społecznej i dobrostan społeczny;
- I. mając na uwadze, że w związku z wydatkami wymaganymi w celu wsparcia europejskich gospodarek pojawiają się pytania dotyczące sposobu spłaty zaciągniętego długu; mając na uwadze, że ważne jest, by nie dopuścić do zjawiska pogłębiania nierówności, które wystąpiło w czasie poprzednich kryzysów;
- J. mając na uwadze, że utworzenie zrównoważonego systemu gospodarczego ma kluczowe znaczenie dla rozwoju długoterminowej autonomii strategicznej UE oraz zwiększenia odporności UE;
- K. mając na uwadze, że polityka handlowa ma wpływ na emisje gazów cieplarnianych;
- L. mając na uwadze, że emisje gazów cieplarnianych pochodzące z transportu stanowią 27 % łącznych emisji w UE i są to jedyne wciąż rosnące emisje; mając na uwadze, że transport musi przyczyniać się w sposób neutralny pod względem technologicznym do osiągnięcia celów UE w zakresie redukcji emisji, aby do roku 2050 zrealizować cel neutralności klimatycznej, zapewniając jednocześnie przystępność cenową i konkurencyjność transportu; mając na uwadze, że redukcję emisji z sektora transportu można przyspieszyć zarówno w przypadku infrastruktury, jak i parku samochodowego dzięki rozwojowi i wzmacnianiu synergii z innymi sektorami, takimi jak sektor cyfrowy lub energetyczny;
- M. mając na uwadze, że zwolnienia podatkowe dla sektorów lotnictwa i gospodarki morskiej mogą także zakłócać konkurencję między sektorami przemysłowymi oraz promować niewydajne i zanieczyszczające środki transportu;
- N. mając na uwadze, że art. 2 statutu EBC przewiduje, że jeśli cel stabilności cen jest osiągnięty i nie jest kwestionowany, polityka pieniężna EBC musi być prowadzona z myślą o osiągnięciu celów UE ustanowionych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który przewiduje między innymi cele dotyczące ochrony jakości środowiska;

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/assessment_of_economic_and_investment_needs.pdf

Piątek, 13 listopada 2020 r.

- O. mając na uwadze, że w ramach przeglądu swojej strategii polityki pieniężnej EBC oceni, czy i w jaki sposób, działając w ramach swojego mandatu, może uwzględnić kwestie zrównoważonego rozwoju, w szczególności zagrożenia związane ze zrównoważeniem środowiskowym;
- P. mając na uwadze, że uruchomienie ogólnej klauzuli wyjścia ma na celu umożliwienie państwom członkowskim prowadzenia polityki fiskalnej, która ułatwi wdrażanie wszystkich środków niezbędnych do odpowiedniego radzenia sobie z kryzysem, a jednocześnie przestrzeganie opartych na zasadach ram paktu stabilności i wzrostu; mając na uwadze, że ogólna klauzula wyjścia stanowi, iż jej stosowanie nie powinno zagrażać stabilności budżetowej;
1. z zadowoleniem przyjmuje plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy jako główny czynnik pomyślnego wdrożenia Zielonego Ładu i transformacji w kierunku bardziej zrównoważonej, konkurencyjnej i odpornej gospodarki o obiegu zamkniętym, zgodnie ze zobowiązaniami UE w dziedzinie ochrony środowiska, w tym ze zobowiązaniami dotyczącymi klimatu podjętymi na mocy porozumienia paryskiego i unijnego prawa o klimacie; podkreśla, że plan ten powinien stanowić zasadniczy element skoordynowanych i sprzyjających włączeniu społecznemu działań Unii mających na celu budowę bardziej odpornej gospodarki i społeczeństwa po pandemii COVID-19, a także powinien wzmacniać spójność terytorialną, społeczną i gospodarczą; podkreśla, że zrównoważoność musi być spójna ze względami stabilności finansowej;
 2. z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję plan odbudowy dla Europy, w którym centralne znaczenie ma Europejski Zielony Ład i strategia cyfryzacji; wyraża poparcie dla leżącej u podstaw planu zasady dotyczącej inwestycji publicznych, które będą realizowane zgodnie z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, oraz podkreśla, że zasada ta ma również zastosowanie do celów społecznych i środowiskowych; podkreśla, że krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności powinny wprowadzić UE na drogę do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., zgodnie z przepisami prawa UE o klimacie, w tym osiągnięcia celów pośrednich do roku 2030, zapewniając tym samym transformację państw członkowskich w kierunku neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, opartej na podstawach naukowych i na określonych czasowo celach klimatycznych;
 3. przypomina, że inwestycje w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności winny przestrzegać zasady „nie szkodzić”; podkreśla, że inwestycje związane z klimatem powinny być zgodne z systematyką UE oraz że krajowe plany odbudowy powinny być dostosowane do krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu;
 4. uważa, że zapewnienie sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej stanowi główną odpowiedzialność UE; aby zapewnić sukces tej transformacji, domaga się wdrożenia odpowiednich środków i strategii politycznych, angażujących sektory publiczne i prywatne, regiony, miasta i państwa członkowskie; wzywa do priorytetowego traktowania inwestycji w celu wsparcia zrównoważonej transformacji, agendy cyfrowej i europejskiej suwerenności w strategicznych sektorach za pomocą spójnej strategii przemysłowej; uważa, że cyfryzacja sektora publicznego i prywatnego przyczyni się do osiągnięcia neutralności klimatycznej;
 5. podkreśla, że osiągnięcie przez UE celu neutralności klimatycznej i celu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r. będzie uzależnione, obok innych czynników, od odpowiedniego finansowania i spójnego włączania kwestii zrównoważonego rozwoju do finansowania ze środków publicznych i prywatnych; podkreśla fakt, że samo finansowanie publiczne nie wystarczy do osiągnięcia wyżej wymienionych celów i przyczynienia się do transformacji; podkreśla, że wymagane będą znaczne kwoty zrównoważonych inwestycji publicznych i prywatnych; w związku z tym wzywa Komisję do sprzyjania inwestycjom publicznym i prywatnym podczas opracowywania planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy; podkreśla, że nawet w przypadku ambitnego poziomu finansowania dostępne fundusze nie będą nieograniczone; uważa za niezwykle ważne, by plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy przewidywał i umożliwiał dodatkowe inwestycje o prawdziwej wartości dodanej oraz nie wypierał finansowania rynkowego; wzywa Komisję do ustanowienia solidnych ram sprawozdawczości i monitorowania, aby zapewnić prawdziwe oddziaływanie wydatków; stanowczo stwierdza, że powiązanie między wydatkami i przychodami, w szczególności dzięki tworzeniu nowych zasobów własnych, będzie mieć kluczowe znaczenie dla wdrożenia Zielonego Ładu;
 6. odnotowuje, że wszystkie sektory gospodarki UE zostaną objęte skutkami transformacji w kierunku zielonej gospodarki oraz stanowczo stwierdza, że droga do osiągnięcia neutralności klimatycznej powinna wzmacniać konkurencyjność europejskiej gospodarki i skutkować nadwyżką netto trwałych miejsc pracy o wysokiej jakości w Unii; podkreśla, że transformacja ekologiczna powinna być integrująca i zgodna z zasadami zrównoważenia gospodarczego, społecznego i środowiskowego; uważa, że plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy nie powinien zostawiać nikogo bez pomocy oraz powinien skupiać się w razie potrzeby na zmniejszaniu dysproporcji między państwami członkowskimi i regionami pod względem osiągania celów neutralności klimatycznej; przypomina, że ochrona i tworzenie miejsc pracy, a także dodatkowe szkolenia i zmiana kwalifikacji mają nadrzędne znaczenie w zrównoważonej transformacji energetycznej;
 7. podkreśla również, że aby Europejski Zielony Ład odniósł sukces, europejscy producenci zrównoważonych produktów i usług muszą dostrzec płynące z niego korzyści;

Piątek, 13 listopada 2020 r.

8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy, tak aby przyszłe programy, takie jak strategia dotycząca fali renowacji, miały wystarczający wpływ na każdy budynek w UE, były akceptowalne dla wszystkich obywateli Unii i były przez nich przyjmowane z zadowoleniem;

9. zastanawia się, czy plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy w jego obecnym kształcie umożliwi mobilizację kwoty 1 bln EUR do 2030 r., mając na uwadze niekorzystne perspektywy gospodarcze w następstwie pandemii COVID-19; zwraca się do Komisji o zagwarantowanie pełnej przejrzystości kwestii finansowania, takich jak optymistyczny efekt dźwigni, potencjalne podwójne liczenie niektórych inwestycji czy brak przejrzystości w kwestii ekstrapolacji niektórych kwot; zastanawia się ponadto, w jaki sposób nowe WRF zaproponowane przez Komisję i uzgodnione w konkluzjach Rady Europejskiej umożliwią osiągnięcie celów planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy; wyraża zaniepokojenie, że koncentracja wydatków na wstępie w obrębie programów UE może doprowadzić do powstania luki w inwestycjach ekologicznych pod koniec kolejnego okresu WRF; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedstawienia planów wyjaśniających, w jaki sposób zlikwidują znaczną lukę inwestycyjną poprzez inwestycje zarówno prywatne, jak i publiczne, w tym ocenę nowych perspektyw gospodarczych wynikających z obecnego kryzysu oraz oczekiwane zwiększenie ambicji celów w zakresie klimatu, energii i środowiska na 2030 r.; podkreśla, że plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy stanowi długoterminowy cel UE i nie mogą go osłabiać w przyszłości skromniejsze WRF, które przydzielałyby znaczną część pieniędzy na spłatę zobowiązań długoterminowych;

10. zauważa, że w komunikacie z dnia 14 stycznia 2020 r. w sprawie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy Komisja oszacowała potrzeby inwestycyjne na szczeblu UE niezbędne do osiągnięcia aktualnych celów klimatycznych do 2030 r. na co najmniej 662 mld EUR rocznie; wzywa Komisję do uwzględnienia tych nowych danych w skorygowanej strukturze planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy;

11. wzywa Komisję do ujawniania związków wszystkich funduszy w ramach WRF i Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy z różnymi celami i kategoriami unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju;

12. pragnie zapewnienia, by finansowanie w ramach planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy, na szczeblu unijnym, krajowym i regionalnym, przeznaczono na dziedziny polityki i programy wykazujące największy potencjał w przyczynianiu się do przeciwdziałania zmianie klimatu oraz w dążeniu do osiągnięcia innych celów środowiskowych, w tym transformacji przedsiębiorstw UE, zwłaszcza MŚP, na rzecz bardziej konkurencyjnej Unii i na rzecz tworzenia miejsc pracy, przy jednoczesnym dostosowaniu się do różnych potrzeb krajowych, regionalnych i lokalnych; oczekuje na publikację przez Komisję, przed rozpoczęciem kolejnych WRF, ram monitorowania wydatków na cele związane z klimatem i bioróżnorodnością oraz innych wydatków związanych ze zrównoważonym rozwojem, z wykorzystaniem, w stosownych przypadkach, kryteriów ustanowionych w rozporządzeniu w sprawie systematyki; apeluje o to, by ramy te obejmowały między innymi metodę monitorowania, wraz z odpowiednimi środkami naprawczymi, a także mechanizm kontroli zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju w celu wykrywania szkodliwego wpływu, zgodnie z zasadą „nie czyni poważnych szkód” i ze zobowiązaniami w ramach porozumienia paryskiego;

13. podkreśla, że powodzenie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy uzależnione jest od odpowiedniego finansowania publicznego i prywatnego oraz od spójności polityk UE; w związku z czym zwraca uwagę na potrzebę opracowania zharmonizowanych wskaźników zrównoważoności i metody pomiaru oddziaływania; zdecydowanie podkreśla, że z myślą o planie inwestycyjnym na rzecz zrównoważonej Europy należy zainicjować oceny skutków dotyczące innych aktów prawnych, zarówno tych rozpatrywanych nadal w procesie ustawodawczym, jak i aktów już przyjętych, aby ocenić zgodność obowiązującego prawodawstwa UE z unijnymi celami klimatycznymi;

14. podkreśla, że jednym z celów planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy powinno być zapewnienie przejścia z niezrównoważonej działalności gospodarczej na zrównoważoną;

15. wyraża przekonanie, że finansowanie ze środków publicznych i prywatnych powinno być zgodne z rozporządzeniem w sprawie systematyki oraz uwzględniać zasadę „nie czyni poważnych szkód” w celu zapewnienia, by unijne strategie polityczne i środki finansowe, w tym budżet UE, programy finansowane za pośrednictwem Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy, europejski semestr i środki Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) nie przyczyniały się do realizacji projektów i działań szkodzących w poważny sposób osiągnięciu zamierzeń społecznych lub środowiskowych, osłabiających konkurencyjność gospodarczą lub powodujących likwidację miejsc pracy; podkreśla, że budżety publiczne i banki publiczne nie będą w stanie same wyeliminować luki inwestycyjnej; przypomina, że 10 głównych europejskich banków nadal inwestuje co roku ponad 100 mld EUR w paliwa kopalne; przypomina, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki Komisja musi przyjąć do końca 2020 r. akt delegowany ustanawiający techniczne kryteria kwalifikacji dla działalności, która istotnie przyczynia się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej;

Piątek, 13 listopada 2020 r.

16. wzywa Komisję do zagwarantowania, aby nowe WRF nie wspierały działań ani inwestycji mogących prowadzić do uzależnienia od aktywów szkodliwych dla celów środowiskowych i klimatycznych Unii, biorąc pod uwagę cykl życia tych aktywów;

17. wzywa Komisję, aby dokonała oceny możliwości szerszego wykorzystania systematyki UE do śledzenia wydatków na klimat i środowisko we wszystkich publicznych funduszach UE, w tym w nowych WRF, InvestEU, instrumencie Next Generation EU, Instrumencie Wsparcia Wypłacalności, Instrumencie na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz środkach Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI);

18. domaga się uruchomienia zasady „nie czyni poważnych szkód” w odpowiednich rozporządzeniach UE w sprawie finansowania, na przykład poprzez kontrolę zrównoważonego charakteru pod względem klimatycznym, środowiskowym i społecznym; przypomina, że nie należy wprowadzać rygorystycznych zasad dotyczących inwestycji bez wcześniejszych konsultacji z lokalnymi i regionalnymi organami publicznymi, przemysłem i MŚP;

19. wzywa Komisję do oceny i określenia działań, które znacząco szkodzą zrównoważeniu środowiskowemu, zgodnie z art. 26 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2020/852 i zgodnie z zaleceniami Europejskiego Banku Centralnego oraz sieci banków centralnych i organów regulacyjnych na rzecz ekologizacji systemu finansowego;

20. apeluje o realistyczne podejście do wycofywania publicznych i prywatnych inwestycji w zanieczyszczającą i szkodliwą działalność gospodarczą, dla której dostępne są inne rozwiązania możliwe do zastosowania z ekonomicznego punktu widzenia, przy pełnym poszanowaniu praw państw członkowskich do wyboru ich koszyka energetycznego oraz z myślą o wdrożeniu systemu energii odnawialnej oraz sieci energetycznej spójnej z porozumieniem paryskim; podkreśla pilny charakter znajdowania takich alternatyw w drodze masowych inwestycji w innowacje technologiczne i efektywność energetyczną; stanowczo stwierdza, że działalność finansowana w ramach planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy nie może pogłębiać nierówności społecznych oraz przepaści gospodarczej i społecznej między wschodem a zachodem w UE; przypomina w tym kontekście, że w latach 2014–2016 na dopłaty do paliw kopalnych jedenaście państw i Unia Europejska wydawały 112 mld EUR rocznie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania strategii stopniowego wycofywania wszelkich dopłat szkodliwych dla środowiska, aby wzmocnić konsekwencję i wiarygodność UE w zachowywaniu różnorodności biologicznej i ekosystemów naturalnych oraz pobudzić transformację w kierunku systemów czystej energii i neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym;

21. uważa, że w procesie transformacji w kierunku neutralności klimatycznej należy zachować równe warunki działania dla przedsiębiorstw unijnych oraz utrzymać konkurencyjność tych przedsiębiorstw, zwłaszcza w przypadku nieuczciwej konkurencji ze strony państw trzecich; uważa, że aby osiągnąć swoje cele, plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy powinien również przyczyniać się do zrównoważonej produkcji europejskiej i ograniczania globalnych emisji za pomocą polityki handlowej; apeluje, aby umowy handlowe nie gwarantowały ochrony inwestorów kosztem norm środowiskowych, społecznych lub zdrowotnych; podkreśla, że istotne jest włączenie możliwych do wyegzekwowania norm klimatycznych i innych norm środowiskowych do umów handlowych zawieranych przez UE z państwami trzecimi, również w celu zapewnienia równych warunków działania dla przedsiębiorstw europejskich; domaga się zapewnienia, by państwa trzecie kwalifikowały się do udziału w projektach transgranicznych, które zapewniają wkład w realizację celów porozumienia paryskiego;

22. podkreśla, że Erasmus+, Europejski Korpus Solidarności i „Kreatywna Europa”, jako główne programy UE w dziedzinie edukacji, wolontariatu i kultury, stanowią kluczowe narzędzie w globalnej odpowiedzi na zmianę klimatu i odgrywają istotną rolę we wspieraniu kształcenia pozwalającego nabyć umiejętności potrzebne do transformacji ekologicznej, szerzenia znajomości kwestii środowiskowych i dotyczących zmiany klimatu, zwłaszcza wśród osób młodych uczestniczących w wolontariacie na rzecz ochrony środowiska, oraz rozwijania kreatywnych, inkluzywnych i dostępnych rozwiązań w celu sprostania wyzwaniom środowiskowym; podkreśla, że programy te przyczyniają się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju UE; podkreśla w tym kontekście znaczenie praktyk w rolnictwie wspieranych przez program Erasmus+;

Budżet UE: ukierunkowywanie, uruchamianie i mobilizowanie zasobów finansowych

23. podkreśla zasadniczą rolę budżetu UE w realizacji planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy; przypomina swoje konsekwentnie utrzymywane stanowisko, że nowe inicjatywy powinny zawsze podlegać ocenie i sprawdzaniu zgodności z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz być zawsze finansowane nowymi środkami i nie powinny negatywnie wpływać na inne dziedziny polityki; podkreśla znaczenie dawno przyjętych strategii politycznych UE, takich jak polityka spójności lub polityka rolna, a także innych kluczowych dziedzin polityki, jak badania naukowe, innowacje, łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do zmiany klimatu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wywiązania się ze zobowiązań politycznych oraz do zapewnienia Unii WRF dostosowanych do przyszłych wyzwań i będących w stanie odpowiadać na oczekiwania obywateli;

Piątek, 13 listopada 2020 r.

24. podkreśla znaczenie zrównoważonych inwestycji prywatnych i ich rolę w osiąganiu celów planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy oraz uważa, że należy ułatwić finansowanie prywatne; podkreśla również, że należy zwiększyć wsparcie techniczne poprzez lokalne i krajowe inkubatory i wylęgarnie projektów umożliwiające nawiązywanie kontaktów między podmiotami finansującymi i promotorami projektów;

25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada Europejska przyjęła Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy jako instrument wsparcia inwestycji i reform w sytuacjach nadzwyczajnych; ubolewa jednak nad propozycją znacznego zmniejszenia środków uzupełniających dla kilku programów UE oraz ich całkowitego zniesienia w przypadku innych programów; uważa, że proponowane cięcia w programach wspierających transformację regionów zależnych od węgla są sprzeczne z programem UE dotyczącym Zielonego Ładu i ostatecznie będą miały również wpływ na finansowanie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy;

26. podkreśla fakt, że w celu spełnienia zobowiązań w ramach porozumienia paryskiego unijny wkład w cele związane z klimatem powinien zostać poparty ambitnym udziałem wydatków na działania związane ze środowiskiem i różnorodnością biologiczną w budżecie UE; w związku z tym dąży do jak najszybszego osiągnięcia prawnie wiążącego celu polegającego na przeznaczaniu 30 % wydatków na uwzględnianie kwestii klimatu i 10 % na różnorodność biologiczną; podkreśla, że cel w zakresie wydatków na klimat powinien mieć zastosowanie do WRF w ujęciu ogólnym; podkreśla, że cel w zakresie klimatu na poziomie 37 % powinien mieć również zastosowanie do wydatków w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy; wzywa Komisję do wprowadzenia konstruktywnych i przejrzystych zasad śledzenia i monitorowania wydatków na działania związane z klimatem w budżecie UE; podkreśla zasadnicze znaczenie nowych zasobów własnych dla umożliwienia osiągnięcia w przyszłości przez budżet UE wysokiego poziomu finansowania działań związanych z klimatem;

27. z zadowoleniem przyjmuje propozycję uzupełnienia Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST) dodatkowymi środkami z Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy, ubolewa jednak z powodu proponowanej przez Radę redukcji tych dodatkowych środków i podkreśla, że niezbędne będzie zapewnienie dodatkowego wsparcia w celu dopilnowania, by wszyscy pracownicy bezpośrednio i pośrednio dotknięci transformacją otrzymali odpowiednią pomoc; przypomina, że środki z FST mogą uzupełniać zasoby dostępne w ramach polityki spójności, i zwraca uwagę, że nowy wniosek nie powinien szkodzić polityce spójności poprzez obowiązkowe przesunięcia środków z krajowych pul środków finansowych państw członkowskich i nie powinien prowadzić do zakłóceń konkurencji;

28. uważa, że zasadę sprawiedliwej transformacji należy uwzględnić w całym Zielonym Ładzie oraz że FST powinien skupiać się w szczególności na regionach w największym stopniu zależnych od paliw kopalnych; podkreśla, że projekty otrzymujące fundusze muszą być zrównoważone środowiskowo, społecznie i gospodarczo, a także rentowne w perspektywie długoterminowej; domaga się w związku z tym kompleksowej strategii UE na rzecz rozwoju i modernizacji regionów korzystających z FST;

29. podkreśla, że przy opracowywaniu planów sprawiedliwej transformacji powinny uczestniczyć wszystkie zainteresowane strony; uważa, że w planach sprawiedliwej transformacji należy uwzględnić różne sytuacje wyjściowe państw członkowskich i regionów w procesie transformacji w kierunku neutralności klimatycznej; zauważa, że należy zapewnić większą jasność kryteriów kwalifikowalności do otrzymania finansowania; jest zdania, że programy finansowane z FST należy również poddawać ocenie z wykorzystaniem monitorowania wydatków na cele związane z klimatem, rozliczania kapitału naturalnego i metod cyklu życia;

30. z zadowoleniem przyjmuje dwa dodatkowe filary Funduszu Sprawiedliwej Transformacji (FST), zwłaszcza specjalny system w ramach InvestEU oraz instrument pożyczkowy na rzecz sektora publicznego, które wraz z FST stworzą nowe możliwości gospodarcze i przyczynią się do złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych transformacji w kierunku neutralności klimatycznej i wdrożenia gospodarki o obiegu zamkniętym w UE w regionach i miastach, które znajdują się w najtrudniejszej sytuacji, i które są szczególnie wysokoemisyjne, a także pomogą w podejmowaniu wyzwań związanych z przystępnością cenową energii, przed którymi stoją obywatele w okresie transformacji; uważa, że aby filary te odniosły sukces, konieczne jest zagwarantowanie państwom członkowskim, regionom i miastom wystarczającej pomocy technicznej;

31. podkreśla, że transformacja sprawiedliwa pod względem społecznym nie będzie możliwa bez ogromnego wkładu zapewnianego przez obszary metropolitalne; w związku z czym uważa, że zasoby 2. i 3. filaru mechanizmu sprawiedliwej transformacji powinny być łatwo dostępne dla miast, aby opracować mechanizm finansowania na dużą skalę w celu wspierania wysiłków klimatycznych i społecznych na poziomie miast; wskazuje, że może to obejmować bezpośrednio dostępne fundusze na rzecz między innymi polityki mieszkaniowej, programów renowacji, modernizacji i izolacji budynków, projektów dotyczących transportu publicznego, udoskonalenia zielonej infrastruktury miast, wprowadzenia instrumentów gospodarki o obiegu zamkniętym lub projektów zrównoważonej gospodarki wodnej;

Piątek, 13 listopada 2020 r.

32. z zadowoleniem przyjmuje rolę InvestEU we wdrażaniu i funkcjonowaniu planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy i uważa, że powinien on odgrywać kluczową rolę w zielonej, sprawiedliwej i odpornej odbudowie Unii; ubolewa nad tym, że proponowane finansowanie InvestEU, zarówno za pośrednictwem WRF, jak i Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy, zostało znacznie zmniejszone w porównaniu z ostatnim wnioskiem Komisji; pozytywnie ocenia wniosek dotyczący stworzenia Instrumentu na rzecz Inwestycji Strategicznych – zwłaszcza dodanie piątego segmentu (segmentu europejskich inwestycji strategicznych) w ramach InvestEU z myślą o promowaniu zrównoważonych inwestycji w kluczowe technologie i łańcuchy wartości; podkreśla, że projekty finansowane w ramach InvestEU powinny być zgodne ze zobowiązaniami Unii w zakresie klimatu i środowiska do 2030 r.;

33. podkreśla, że zmieniony wniosek Komisji uwzględni już wstępne porozumienie w sprawie InvestEU osiągnięte przez Parlament i Radę w maju 2019 r.; przypomina, że oprócz uprzywilejowanej pozycji grupy EBI porozumienie to przewiduje również ważną rolę innych partnerów wykonawczych, takich jak krajowe banki prorozwojowe lub inne międzynarodowe instytucje finansowe; przypomina ponadto, że InvestEU jest instrumentem kierowanym popytem i z tego względu należy unikać nadmiernej koncentracji sektorowej lub geograficznej; podkreśla, że konieczne jest zapewnienie, by dostępna była odpowiednia pomoc techniczna na miejscu w celu zagwarantowania, by projekty finansowane były wówczas, gdy są najbardziej konieczne, oraz w taki sposób, by generować prawdziwą dodatkowość; podkreśla w związku z tym istotny wkład Centrum Doradztwa i konieczność zapewnienia dla niego odpowiednich środków finansowych;

34. potwierdza odpowiedzialność UE, jako globalnego lidera w przeciwdziałaniu zmianie klimatu, za zachęcanie innych partnerów międzynarodowych do stosowania podobnego podejścia; uważa, że środki z budżetu UE przyznawane państwom trzecim nie powinny być wydawane w żaden sposób sprzeczny z celami Zielonego Ładu i powinny służyć ułatwieniu realizacji jego celów, z uwzględnieniem zróżnicowanego poziomu rozwoju każdego kraju i zróżnicowanych potrzeb inwestycyjnych; uważa, że pandemia pokazała, iż działania podejmowane w celu ochrony środowiska i różnorodności biologicznej poza Unią są nierozzerwalnie powiązane ze zdrowiem na jej terytorium oraz że działania takie są opłacalne w porównaniu ze skutkami pandemii;

35. zauważa, że fundusz innowacyjny i fundusz modernizacyjny powinny wnieść znaczący wkład w zrównoważoną transformację w kierunku osiągnięcia do 2020 r. zerowych emisji gazów cieplarnianych netto, i ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że fundusz modernizacyjny został zaprojektowany z myślą o wsparciu inwestycji poprawiających efektywność energetyczną w 10 państwach członkowskich o niższym poziomie dochodów, stanowi zatem ważne narzędzie służące zapewnieniu sprawiedliwej transformacji; podkreśla jednak potrzebę wzmocnionej kontroli funduszu, ponieważ inwestycje w działania, które przynoszą znaczne szkody celom społecznym i środowiskowym, nie powinny kwalifikować się do wsparcia z funduszu modernizacyjnego;

36. uważa, że należy unikać nakładania się zakresu z powiązаныmi działaniami finansowanymi z budżetu Unii, oraz jest przekonany, że istnienie tych funduszy poza budżetem Unii może osłabiać nadzór budżetowy; wzywa Komisję do odpowiedniego informowania władzy budżetowej o wdrażaniu funduszy;

37. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar dokonania przeglądu zarówno funduszu modernizacyjnego, jak i funduszu innowacyjnego w ramach przeglądu systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS); ponawia wielokrotnie wyrażane żądanie, by zaklasyfikować znaczną część dochodów z ETS jako zasoby własne;

38. podkreśla ważną rolę, jaką będą musiały odegrać wspólna polityka rolna (WPR) i wspólna polityka rybołówstwa w realizacji celów planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy; zauważa, że w dążeniu unijnych sektorów rolnictwa i rybołówstwa do bardziej zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi i zachowania różnorodności biologicznej WPR powinna utrzymać swoje cele, tj. powinna wspierać dostawy żywności o wysokiej jakości, gwarantować Europejczykom suwerenność żywnościową, przyczyniać się do stabilnych i akceptowalnych dochodów rolników i rybaków oraz wносить wkład w zrównoważony rozwój obszarów wiejskich; podkreśla, że należy zadbać o to, by WPR przyczyniała się do realizacji celów UE w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju, jak podkreślono w sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 7 listopada 2018 r.;

39. podkreśla, jak ważne jest ułatwianie dostępu do publicznych i prywatnych środków finansowych w celu wspierania zwiększonych inwestycji ekologicznych, rozwoju narzędzi cyfryzacji i dostępu do nich, modernizacji i innowacji, które pozwolą sektorowi rolnemu, sektorowi rybołówstwa i obszarom wiejskim sprostać wyzwaniom i skorzystać z możliwości związanych z realizacją celów i ambicji Zielonego Ładu;

Piatek, 13 listopada 2020 r.

40. podkreśla, że polityka spójności, jako główna polityka inwestycyjna UE, będzie odgrywać kluczową rolę we wspieraniu transformacji w kierunku neutralności klimatycznej; zwraca uwagę, że w następstwie pandemii COVID-19 polityka spójności będzie jednym z decydujących instrumentów zrównoważonej odbudowy gospodarczej, powinna zatem zachować swą ugruntowaną rolę polegającą na wspieraniu spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej, jak przewidziano w traktatach UE; nalega na wzmocnienie polityki spójności, aby mogła osiągnąć swoje główne cele i przyczynić się do sukcesu Europejskiego Zielonego Ładu;

41. popiera innowacyjne podejście Komisji wyrażone w stwierdzeniu, że budżet UE będzie przyczyniał się do osiągnięcia celów klimatycznych i środowiskowych również za pośrednictwem strony dochodów; przypomina stanowisko Parlamentu popierające wprowadzenie nowych zasobów własnych, które mogą generować wartość dodaną i znacząco wspierać Europejski Zielony Ład;

42. potwierdza swoje wcześniejsze stanowisko dotyczące wykazu ewentualnych nowych zasobów własnych – zaproponowanych w sprawozdaniu okresowym w sprawie WRF – które powinny odpowiadać zasadniczym celom UE, takim jak między innymi walka ze zmianą klimatu i ochrona środowiska; w związku z tym zwraca się o wprowadzenie – bez nakładania dodatkowych obciążeń na obywateli – nowych zasobów własnych mogących obejmować np. zasoby, dla których Komisja podała w 2018 r. dane liczbowe w oparciu o:

- (i) dochody z aukcji w ramach ETS, które mogą sięgać od 3 do 10 mld EUR rocznie,
- (ii) wkład obliczony na podstawie odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddanych recyklingowi, który może wynieść od 3 do 10 mld EUR rocznie,
- (iii) przyszły mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, który może przynieść od 5 do 14 mld EUR rocznie,
- (iv) wspólną skonsolidowaną podstawę opodatkowania osób prawnych, dzięki której można by pozyskać ponad 12 mld EUR rocznie,
- (v) opodatkowanie dużych przedsiębiorstw cyfrowych, które może przynieść od 750 mln do 1,3 mld EUR rocznie, oraz
- (vi) podatek od transakcji finansowych (PTF), który – w oparciu o pierwotny wniosek Komisji z 2012 r. oraz z uwzględnieniem brexitu i wzrostu gospodarczego – mógłby przynieść do 57 mld EUR rocznie, w zależności od zakresu podatku;

ponawia w związku z tym apel do wszystkich państw członkowskich o przyłączenie się do ram wzmocnionej współpracy w zakresie PTF; wzywa Komisję, aby jak najszybciej podała szczegółowe informacje na temat zasobów własnych przedstawionych w komunikacie z 27 maja 2020 r. w sprawie planu odbudowy, w tym na temat opłaty opartej na działalności dużych przedsiębiorstw oraz ewentualnego rozszerzenia ETS na sektory morski i lotniczy;

43. uważa, że od 2021 r. do budżetu UE należy włączyć koszyk nowych zasobów własnych, przy czym należy również ustanowić prawnie wiążący harmonogram, aby zaproponować i wprowadzić nowe zasoby własne w trakcie kolejnych WRF; domaga się, aby wpływy z nowych zasobów własnych wystarczały na pokrycie co najmniej zobowiązań dotyczących spłat w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy; oczekuje, że wszelkie dochody powyżej tego poziomu będą wpływać do budżetu UE, aby zlikwidować m.in. lukę w finansowaniu Zielonego Ładu, bez naruszania zasady uniwersalności;

44. podkreśla, że obydwa typy przychodów, środowiskowe i nieśrodowiskowe, będą niezbędne do ustanowienia solidnego koszyka rzeczywistych nowych zasobów własnych, gdyż dochód pochodzący z przychodów środowiskowych może z upływem czasu proporcjonalnie maleć w miarę postępów UE na drodze do osiągnięcia neutralności klimatycznej;

Institucje finansowe – umożliwianie wdrażania Zielonego Ładu

45. z zadowoleniem przyjmuje decyzję EBI o zmianie polityki kredytowania energetyki i strategii klimatycznej oraz o poświęceniu począwszy od 2025 r. 50 % operacji na działania w dziedzinie klimatu i zrównoważenie środowiskowe w celu wypełnienia zobowiązań UE wynikających z porozumienia paryskiego; wzywa EBI, aby zrewidował również politykę kredytowania transportu i podjął zobowiązania na rzecz zrównoważonej transformacji w kierunku neutralności

Piątek, 13 listopada 2020 r.

klimatycznej i gospodarki o obiegu zamkniętym, uwzględniając różne koszyki energetyczne państw członkowskich oraz zwracając szczególną uwagę na sektory i regiony najbardziej dotknięte transformacją; wzywa w szczególności do wdrożenia nowej polityki w wysokoemisyjnych sektorach przemysłu, w których działa EBI, aby wspierać transformację tych sektorów, z myślą o dostosowaniu wszystkich nowych pożyczek sektorowych do celu polegającego na osiągnięciu najpóźniej do 2050 r. neutralności klimatycznej; pochwała zobowiązanie EBI do zaprzestania do 2021 r. finansowania projektów dotyczących energii z paliw kopalnych; wymaga przyjęcia i opublikowania weryfikowalnych planów transformacji w celu osiągnięcia celów neutralności klimatycznej;

46. podkreśla, że odpowiedź EBI na pandemię COVID-19 powinna być spójna z celami planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy; zauważa jednak, że nie wszystkie finansowane projekty mogą przyczynić się do osiągnięcia celów klimatycznych UE, i utrzymuje, że nie powinno to uniemożliwiać ich finansowania; jest jednak zdania, że portfel EBI musi być dostosowany do celów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju i do zasady „nie czyn poważnych szkód”; wzywa EBI do opracowania konkretnego planu działania na rzecz osiągnięcia do 2025 r. celu szczegółowego na poziomie 50 % oraz do corocznego ujawniania informacji o tym, jaki odsetek jego aktywów służy finansowaniu działań, które zgodnie z systematyką UE kwalifikują się jako zrównoważone środowiskowo; przypomina, że reakcja banku na pandemię COVID-19 powinna wygenerować inwestycje w wysokości 240 mld EUR oraz że umożliwiono to zaledwie w kilka tygodni;

47. uważa, że kluczowe znaczenie dla tego, aby EBI odgrywał skuteczną rolę w finansowaniu Zielonego Ładu, ma podejście partycypacyjne, oraz że EBI powinien propagować konkretny dialog między sektorami publicznym i prywatnym oraz poprawić koordynację z różnymi zainteresowanymi stronami, takimi jak organy lokalne i regionalne oraz przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla ponadto niezależność EBI i jednocześnie uwypukla, jak ważne jest zapewnienie demokratycznej kontroli inwestycji;

48. przypomina, że EBI jest największym na świecie emitentem zielonych obligacji – w ciągu 11 lat pozyskał ponad 23 mld EUR; zauważa, że dużym wyzwaniem było ustalenie wspólnych standardów, aby uniknąć nieuczciwego zielonego PR-u; z zadowoleniem przyjmuje nowe obligacje EBI służące propagowaniu zrównoważoności, wprowadzone w 2018 r. i mające wspierać inwestycje powiązane z określonymi przez ONZ celami zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że ważne jest ustanowienie wspólnych standardów dotyczących tych nowych obligacji, by zapewnić przejrzystość, weryfikowalność i wymierność projektów; wzywa EBI, aby kontynuował tę działalność oraz rozszerzył emisję obligacji ekologicznych i obligacji służących propagowaniu zrównoważoności, co może ułatwić wdrożenie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy i pomóc w rozwoju rynku obligacji na rzecz zrównoważonego rozwoju społecznego i środowiskowego, w oparciu o prace prowadzone w ramach planu działania UE na rzecz finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz systematyki UE;

49. zachęca EBI aby odgrywał aktywną rolę we wspieraniu projektów, które przyczyniają się do sprawiedliwej transformacji, takich jak badania, innowacje i cyfryzacja, dostęp MŚP do finansowania oraz inwestycje społeczne i umiejętności;

50. zauważa, że prezes EBI Werner Hoyer podkreślił potrzebę wzmocnienia bazy kapitałowej EBI, aby umożliwić mu kontynuowanie ambitnych projektów leżących u podstaw przejścia na zrównoważoną gospodarkę;

51. dostrzega ważną rolę krajowych banków i instytucji prorozwojowych oraz międzynarodowych instytucji finansowych, w tym Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju oraz Banku Światowego, w finansowaniu zrównoważonych projektów, przyczyniających się w ten sposób do realizacji celów porozumienia paryskiego; podkreśla, że z uwagi na doświadczenie i zdolności na szczeblu krajowym i regionalnym krajowe banki i instytucje prorozwojowe mogą mieć kluczowe znaczenie dla maksymalizacji oddziaływania funduszy publicznych, w tym za pośrednictwem partnerstw w ramach InvestEU, i w ten sposób pomagać w realizacji celów klimatycznych Unii; podkreśla, że finansowanie MŚP ma kluczowe znaczenie dla pomyślnego wdrażania planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy;

52. podkreśla także, że krajowe banki i instytucje prorozwojowe dobrze znają się na opracowywaniu i finansowaniu stosunkowo mniejszych projektów oraz zarządzaniu nimi, ponieważ mają doświadczenie w tej dziedzinie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ich zaangażowanie w różne aspekty planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy jako organów najbardziej odpowiednich do kierowania inwestycji na szczeblu europejskim do gospodarki realnej i na poziom lokalny; podkreśla znaczenie zapewniania lokalnego wsparcia technicznego dla promotorów projektów i innowacji oraz uwypukla rolę wylęgarni projektów, które pomagają w osiągnięciu dojrzałości projektów wystarczającej, by uzyskać finansowanie; postuluje reformę pomocy państwa, która umożliwi krajowym bankom i instytucjom prorozwojowym udzielanie pożyczek preferencyjnych w celu promowania zrównoważoności;

Piątek, 13 listopada 2020 r.

53. zauważa, że inwestycje publiczne i prywatne mogą wspierać zrównoważoną odbudowę i zwiększanie odporności, jeśli środki finansowe są kierowane na zielone inwestycje, takie jak sieci elektroenergetyczne, supersieci i inteligentne sieci, sieci kolejowe, efektywność energetyczna i projekty gospodarki o obiegu zamkniętym;

54. podkreśla, że katastrofy ekologiczne i klimatyczne stwarzają coraz większe ryzyko dla stabilności finansowej i że w związku z tym regulacja ostrożnościowa i nadzór ostrożnościowy powinny lepiej uwzględniać w ocenach takie długoterminowe ryzyko; uważa, że w polityce EBC należy w większym stopniu uwzględniać walkę ze zmianami klimatu i promowanie zrównoważonego rozwoju, przy pełnym poszanowaniu mandatu i niezależności banku oraz bez narażania na szwank jego roli strażnika stabilności finansowej i walutowej; przypomina oświadczenie prezes EBC, że bank popiera rozwój systematyki umożliwiający łatwiejsze uwzględnianie aspektów środowiskowych w portfoliach banków centralnych; odnotowuje ambicje wyrażone w niedawnej odpowiedzi Eurosystemu na konsultacje publiczne Komisji w sprawie odnowionej strategii zrównoważonego finansowania oraz zmiany dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, w której to odpowiedzi stwierdzono, że siły rynkowe mogą i powinny być główną siłą napędową przekierowania przepływów finansowych na zrównoważoną działalność gospodarczą; z zadowoleniem przyjmuje apele EBC oraz sieci banków centralnych i organów regulacyjnych na rzecz ekologizacji systemu finansowego o lepszą ocenę przez finansowe organy regulacyjne ryzyka finansowego związanego ze zrównoważonością;

55. zachęca EBC do kontynuacji strategii polityki pieniężnej z pełnym poszanowaniem mandatu EBC w zakresie stabilności cen zapisanego w TFUE; zauważa, że w ramach przeglądu strategii polityki pieniężnej EBC oceni, zgodnie z porozumieniem paryskim, czy i w jaki sposób, działając w ramach swojego mandatu, może uwzględnić kwestie zrównoważonego rozwoju, w szczególności zagrożenia związane ze zrównoważeniem środowiskowym, w swoim systemie zabezpieczeń i w corocznych testach warunków skrajnych, zachowując jednocześnie rozdział funkcji w zakresie polityki pieniężnej i nadzoru ostrożnościowego; zachęca ponadto EBC, aby ujawnił, w jakim stopniu polityka pieniężna jest dostosowana do porozumienia paryskiego, i jednocześnie określił harmonogram przyszłego dostosowania, odpowiednio stosując systematykę UE w odniesieniu do tych działań; zwraca się do EBC, aby rozważył dalsze sposoby wsparcia EBI w celu zwiększenia zdolności EBI do finansowania bez powodowania zakłóceń na rynku;

56. sugeruje, aby w świetle zobowiązań EBI w dziedzinie klimatu EBC przeanalizował przywrócenie równowagi portfela obligacji wiążących się z wysokimi emisjami w kontekście programu zakupów w sektorze przedsiębiorstw (CSPP);

57. wzywa Europejskie Urzędy Nadzoru, aby wraz z właściwymi organami krajowymi opracowały coroczne testy warunków skrajnych związanych z klimatem dla instytucji finansowych pod ich nadzorem, co jest obecnie omawiane w szczególności w sieci na rzecz ekologizacji systemu finansowego, żeby zrozumieć, gdzie w portfelach odpowiednich instytucji finansowych UE występuje ryzyko finansowe związane z klimatem, oraz zakres tego ryzyka;

58. uważa, że transport publiczny ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia zrównoważonej mobilności w miastach; podkreśla potrzebę zwiększenia wsparcia dla sieci i flot transportu publicznego na szczeblu lokalnym i regionalnym jako skutecznego narzędzia transformacji w kierunku mobilności niskoemisyjnej, przy jednoczesnym promowaniu przesunięcia międzylańcuchowego, zwłaszcza w ośrodkach wielkomiejskich, oraz łączności na obszarach wiejskich w celu wspierania spójności terytorialnej; uważa, że silniejsze powiązanie finansowania transportu miejskiego z planami zrównoważonej mobilności miejskiej ma zasadnicze znaczenie dla pobudzenia transformacji mobilności miejskiej; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w opracowaniu planów i strategii zrównoważonej mobilności miejskiej, obejmujących wsparcie wydajnych systemów transportu publicznego i rozwiązań w zakresie aktywnej mobilności, takiej jak chodzenie i jazda na rowerze, oraz promowanie dostępności różnych rodzajów transportu i ich multimodalności;

Mobilizowanie prywatnych inwestycji na rzecz trwałej odbudowy

59. popiera odnowioną strategię zrównoważonego finansowania; podkreśla, że potrzebne są zmieniające się oznakowanie ekologiczne UE dla produktów finansowych, unijna norma dotycząca obligacji ekologicznych (EU GBS) oraz bardziej wiarygodne, porównywalne i dostępne dane dotyczące zrównoważoności uzyskane w drodze harmonizacji wskaźników zrównoważoności; przypomina o niemałym znaczeniu zielonego finansowania dla międzynarodowej roli UE i euro w następnej dekadzie; podkreśla znaczenie, jakie dla MŚP mają uproszczone standardy sprawozdawczości, które pozwolą im w pełni uczestniczyć w rynkach kapitałowych;

60. utrzymuje, że aby system zrównoważonego finansowania UE funkcjonował w praktyce, niezbędne są bardziej wiarygodne, porównywalne i dostępne dane dotyczące zrównoważoności; z zadowoleniem przyjmuje pomysł Forum Wysokiego Szczebla ds. Unii Rynków Kapitałowych, aby utworzyć europejski pojedynczy punkt dostępu, który gromadziłby informacje o przedsiębiorstwach w UE dzięki połączeniu istniejących krajowych i inijnych rejestrów oraz baz

Piątek, 13 listopada 2020 r.

danych przedsiębiorstw, co pomogłoby przedsiębiorstwom, w szczególności w mniejszych państwach członkowskich, w przyciąganiu inwestorów; podkreśla, że przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość kontrolowania dostępności swoich danych w europejskim pojedynczym punkcie dostępu; wzywa Komisję, aby przedłożyła wniosek ustawodawczy w sprawie europejskiego pojedynczego punktu dostępu do informacji finansowych i niefinansowych o spółkach z UE notowanych i nienotowanych na giełdzie, przy zapewnieniu w stosownych przypadkach poszanowania zasady proporcjonalności; wzywa Komisję do uproszczenia wymogów przejrzystości wynikających z dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej i ujednoczenia ich z wymogami rozporządzenia w sprawie systematyki i rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych; apeluje o przejrzyste metody gromadzenia i publikowania danych; wzywa Komisję, aby wprowadziła skuteczne monitorowanie i raportowanie danych na temat wdrażania planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy i podawała je do wiadomości publicznej w celu zagwarantowania pełnej przejrzystości wydatków na transformację ekologiczną UE; uważa, że znaczna część obligacji UE, które mają zostać wyemitowane w związku z planem odbudowy gospodarczej, powinna być emitowana w oparciu o unijną normę dotyczącą obligacji ekologicznych, zgodnie z propozycją Komisji;

61. pochwała postępy dokonane w oparciu o inicjatywy ujęte w Planie działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego z 2018 r.; apeluje o przyjęcie aktów delegowanych przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie systematyki, z uwzględnieniem szeregu kryteriów i wskaźników zrównoważonego rozwoju; postuluje w szczególności szybkie wdrożenie zasady „nie czyni poważnych szkód”, określonej w rozporządzeniach w sprawie zrównoważonego finansowania i ujawniania informacji oraz w sprawie systematyki; podkreśla znaczenie ambitnych wymogów dotyczących ujawniania informacji odnoszących się do wszystkich produktów i podmiotów finansowych;

62. uważa, że przyszła odnowiona unijna strategia zrównoważonego finansowania stanowi wielką szansę na przyspieszenie przejścia w kierunku bardziej zrównoważonych inwestycji detalicznych; wzywa Komisję, aby zaproponowała środki niezbędne do pobudzania zrównoważonych inwestycji detalicznych;

63. zwraca uwagę na art. 26 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki, który upoważnia Komisję do opublikowania do 31 grudnia 2021 r. sprawozdania opisującego przepisy, które byłyby wymagane do rozszerzenia zakresu stosowania tego rozporządzenia poza zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, obejmującego inne cele zrównoważonego rozwoju, takie jak cele społeczne;

64. popiera apel grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania o nowe środki w celu promowania podejścia długoterminowego, które przynosi korzyści ludziom i planecie; zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała i zaproponowała, w jaki sposób można skuteczniej włączyć perspektywę długoterminową do systemu i zasad ładu korporacyjnego; z zadowoleniem przyjmuje przygotowanie inicjatywy na rzecz zrównoważonego ładu korporacyjnego;

65. wzywa Komisję, aby rozważyła przegląd dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, który mógłby objąć ujawnianie wpływu działalności przedsiębiorstw na zrównoważenie środowiskowe, społeczne i w zakresie ładu korporacyjnego;

66. utrzymuje, że przy uruchamianiu środków finansowych na rzecz Zielonego Ładu inwestycje publiczne i prywatne – tam, gdzie to możliwe – muszą się wzajemnie uzupełniać; podkreśla, że inwestycje sektora prywatnego nie powinny być wypierane, tak aby można było zmaksymalizować finansowanie planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy;

67. przypomina, że inwestycje w niezrównoważone rodzaje działalności gospodarczej i udzielanie pożyczek na taką działalność mogą spowodować pojawienie się aktywów osieroconych lub inwestycji zamrożonych i efektów „lock-in”; wskazuje, że ryzyko to musi być odpowiednio uwzględnione w ratingach kredytowych i ramach ostrożnościowych, w tym regulacjach kapitałowych Bazylea; w związku z tym wzywa Komisję, aby przeanalizowała, w jaki sposób lepiej uwzględnić zagrożenia dla zrównoważonego rozwoju i ostrożnościowe traktowanie długoterminowych inwestycji i pożyczek, w tym w unijnym zbiorze przepisów bankowych, co dodatkowo przyczyni się do ogólnej stabilności systemu finansowego, a także aby nadal dążyła do promowania wiarygodności, porównywalności i przejrzystości czynników zrównoważonego rozwoju w ratingach kredytowych; uważa, że kwestię takiego promowania można by podjąć w przyszłych przeglądach rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych, rozporządzenia i dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych oraz ram wypłacalności;

68. przypomina, że zrównoważone inwestycje niekoniecznie mają niższy profil ryzyka niż inne rodzaje inwestycji;

Piątek, 13 listopada 2020 r.

69. uważa, że MŚP w Unii należy ułatwić dostęp do finansowania publicznego i prywatnego w ramach planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy; podkreśla, że konieczne są dodatkowe działania, aby informować MŚP o nowych możliwościach finansowania w ramach tego planu;

Promowanie zrównoważonych inwestycji publicznych w czasach kryzysu

70. apeluje o stworzenie instrumentu na rzecz zrównoważonych inwestycji, aby osiągnąć cele ustanowione w Europejskim Zielonym Ładzie, lecz podkreśla, że niezależnie od wybranego modelu finansowania zwiększone inwestycje publiczne powinny przyczynić się do zrównoważenia finansów publicznych w UE; uważa, że w ewentualnym przeglądzie unijnych ram zarządzania gospodarczego należy uwzględnić zalecenia niezależnej Europejskiej Rady Budżetowej, a przegląd ten powinien być dla państw członkowskich zachętą do dostosowania gospodarek i wydatków publicznych do celów Europejskiego Zielonego Ładu; popiera zobowiązanie Komisji do zbadania innych ram wspomagających, takich jak normy dotyczące obligacji ekologicznych, i zachęca Komisję do określenia najlepszych praktyk w zakresie ekologicznego planowania budżetu;

71. postuluje, aby wsparcie publiczne dla sektora transportu, zwłaszcza linii lotniczych, sektora turystyki i sektora motoryzacyjnego było wykorzystywane w sposób zrównoważony i wydajny; postuluje, aby działania przejściowe określone w rozporządzeniu w sprawie systematyki kwalifikowały się do finansowania w ramach planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy, i apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na dostęp mikroprzedsiębiorstw i MŚP do finansowania i innych form wsparcia;

72. wzywa do włączenia zrównoważonych zamówień publicznych i przetargów do głównego nurtu polityki oraz do zwiększenia koordynacji w tym zakresie na szczeblu europejskim;

73. wyraża zadowolenie, że plany odbudowy i zwiększania odporności będą opierać się na wspólnych priorytetach UE; wypukla w związku z tym Europejski Zielony Ład i Europejski filar praw socjalnych, a także agendę cyfrową i strategiczny cel, jakim jest osiągnięcie europejskiej suwerenności w strategicznych sektorach ze zrównoważoną bazą przemysłową; przypomina o potrzebie inwestycji służących ekologicznej odbudowie oraz o potrzebie zwiększenia konwergencji między państwami członkowskimi we wdrażaniu planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy, co mogłoby pomóc w przyspieszeniu odbudowy gospodarczej; apeluje o włączenie priorytetów w dziedzinach takich jak zatrudnienie, umiejętności, edukacja, przedsiębiorczość cyfrowa, badania i innowacje oraz zdrowie, lecz również w dziedzinach związanych z biznesem i sektorem non-profit, w tym administracją publiczną i sektorem finansowym; wzywa Komisję, aby udzieliła organom publicznym pomocy technicznej przy opracowywaniu planów transformacji w celu uniknięcia aktywów osieroconych; wzywa Komisję, aby monitorowała wdrażanie planów odbudowy i zwiększania odporności oraz dopilnowała, żeby w przypadku poważnych naruszeń następowało odzyskanie wypłaconych środków; podkreśla znaczenie poszanowania przez państwa członkowskie, które ogłaszają te plany, praworządności i naszych wartości demokratycznych;

74. nalega, aby zasada „nie szkodzić” Europejskiego Zielonego Ładu miała zastosowanie do wszystkich planów odbudowy;

75. ubolewa z powodu decyzji Rady Europejskiej o usunięciu instrumentu wsparcia wypłacalności z instrumentu Next Generation EU; uważa ten instrument za ważne narzędzie służące wyrównaniu szans na jednolitym rynku;

76. wzywa przedsiębiorstwa korzystające ze wsparcia publicznego, aby zobowiązały się do publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje, z poszanowaniem możliwości tymczasowych odstępstw przewidzianych w celu ochrony szczególnie chronionych informacji handlowych; wzywa te przedsiębiorstwa, aby zapewniły również uczciwą konkurencję, zmniejszyły lukę płacową między kobietami a mężczyznami, wywiązywały się z obowiązków w zakresie sprawozdawczości niefinansowej, gwarantowały miejsca pracy oraz ujawniały wszystkie przypadki stosowanego wobec nich korzystnego traktowania oraz ściśle wystrzegaly się angażowania w strategię unikania opodatkowania za pośrednictwem jednostek zależnych w jurysdykcjach niechętnych współpracy do celów podatkowych i bez znaczącej działalności gospodarczej; utrzymuje, że przedsiębiorstwa te powinny wносить sprawiedliwy wkład w działania służące odbudowie poprzez płacenie należnych podatków; oczekuje w tym kontekście nowej umowy społecznej dla przedsiębiorstw, harmonizującej cele dotyczące zysków ze względami odnoszącymi się do ludzi i planety;

77. wzywa Komisję, aby dokonała przeglądu zasad pomocy państwa, w tym, stosownie do potrzeb, ram tymczasowych wprowadzonych w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19, w celu uzyskania większego wsparcia publicznego dla Europejskiego Zielonego Ładu i zagwarantowania, że wsparcie w postaci pomocy państwa będzie uzależnione od realizacji celów Unii w zakresie klimatu i środowiska; zauważa, że wszelkie zmiany zasad pomocy państwa powinny być starannie zaprojektowane, aby zapobiec zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym oraz zapewnić podczas wszelkich przyszłych zmian jego integralność i równe warunki działania;

Piątek, 13 listopada 2020 r.

78. wzywa Komisję, aby zatwierdzając wniosek państwa członkowskiego dotyczący pomocy państwa, zgodnie z art. 108 TFUE, włączyła do swojej decyzji postanowienia zobowiązujące beneficjentów w sektorach wysokoemisyjnych do przyjęcia celów klimatycznych i planów transformacji ekologicznej oraz wykazania zgodności ich modelu biznesowego i działalności z celami określonymi w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999;

79. z zadowoleniem przyjmuje planowany na 2021 r. przegląd dyrektywy w sprawie opodatkowania energii i wzywa Komisję do przedstawienia wniosków ustawodawczych, aby dostosować stawki VAT do aspektów środowiskowych, wprowadzić opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz podwyższyć odpowiednie minimalne podatki akcyzowe, które przestały być efektywne z powodu inflacji; ma na celu połączenie tych reform z dążeniem do utrzymania siły nabywczej osób o najniższym poziomie dochodów w Unii Europejskiej;

80. przypomina o rosnących potrzebach inwestycyjnych związanych z transformacją ekologiczną oraz o tym, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania przez przedsiębiorstwa powodują potencjalne straty zasobów w budżetach krajowych i budżecie unijnym, których wartość waha się od 50–70 mld EUR do 160–190 mld EUR, i że zasoby te mogłyby zostać wykorzystane na inwestycje w ramach planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy; wzywa państwa członkowskie do uruchomienia zasobów na finansowanie zrównoważonej i sprawiedliwej transformacji poprzez wdrożenie wszelkich potencjalnych porozumień zawieranych na forum otwartych ram OECD, w tym w ramach drugiego filaru; postuluje zintensyfikowanie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania oraz agresywnym planowaniem podatkowym; wzywa do skoordynowanych działań na szczeblu UE zmierzających do wykrywania i badania systemów agresywnego planowania podatkowego stosowanych przez osoby fizyczne i prawne oraz do zniechęcania ich do takiego planowania; apeluje o ambitną strategię opodatkowania działalności gospodarczej na XXI w.; wzywa Radę, aby zaktualizowała kryteria definicji szkodliwych systemów podatkowych w kodeksie postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej, i przypomina swoje stanowisko z 26 marca 2019 r. w sprawie państw członkowskich ułatwiających agresywne planowanie podatkowe; zachęca Komisję do ustanowienia kryteriów oceny praktyk podatkowych państw członkowskich; przypomina Komisji o art. 116 TFUE w kontekście dokumentacji podatkowej oraz zachęca Komisję do stosowania tego postanowienia, aby unikać zakłóceń warunków konkurencji na jednolitym rynku;

81. pragnie, aby zapewniono sprawiedliwy wkład wszystkich w odbudowę po pandemii COVID-19 i w transformację w kierunku konkurencyjnej i zrównoważonej gospodarki, z uwzględnieniem zróżnicowanych zdolności państw członkowskich; uważa, że – jak podkreśliła prezes EBC Christine Lagarde 7 lipca 2020 r. – pandemia COVID-19 często „w największym stopniu dotyka” najsłabszych, podczas gdy od początku kryzysu ceny aktywów jak dotąd rosną; zachęca państwa członkowskie i Komisję do poszukiwania nowych zasobów, aby sfinansować odbudowę gospodarczą, które uwzględnią tę kwestię;

82. podkreśla, że zwiększone finansowanie Zielonego Ładu będzie wiązać się ze znaczną dyscypliną budżetową i znacznym poziomem kontroli, aby zapobiec nadużyciom finansowym i sprzeniewierzeniu funduszy; zauważa, że ze względu na brak zdolności Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) nie jest w stanie samodzielnie zapobiegać nadużyciom finansowym; w związku z tym wzywa wszystkie państwa członkowskie do przystąpienia do Prokuratury Europejskiej (EPPO);

83. jest przekonany, że dzięki połączeniu propozycji zawartych w niniejszym sprawozdaniu można zyskać kwotę 660 mld EUR rocznie niezbędną do wygrania walki o klimat i zatrudnienie;

o

o o

84. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.